

И ето ний вървиме след стъпките на Вожда,  
с по-ярък пламък греят небесните звезди  
и виждаме в полята, как нов живот възхожда  
и твойта селска бойкост в огньовете да трепти.  
Ний идеме и тръпнем пред изгрева огромн  
с души опепелени от кървания спомен.

Кое сърце селяшко ще смогне да забрави,  
че тук израстна волен един борец велик,  
че тук народ бунтовен юмрук за бой изправи,  
за по-честито време надал стихиен вик...  
Кое сърце в борбата не ще се вдъхновява  
от подвига на Вожда покрит с венци и слава!

36